

Nummer 2 - jaargang 41 - 2021 - april, mei, juni
Afgiftekantoor: Achterstraat 1, 9450 Haaltert

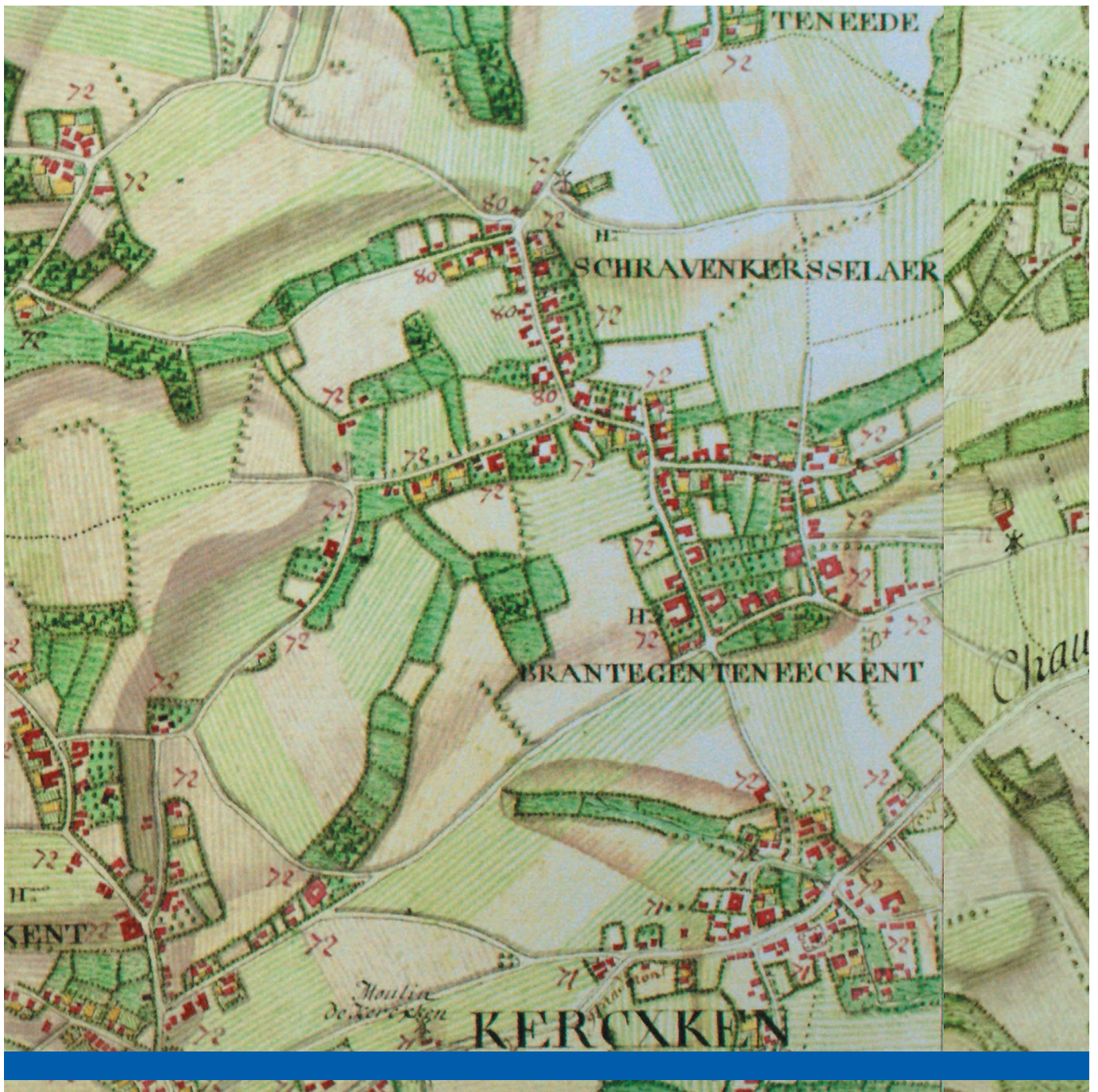
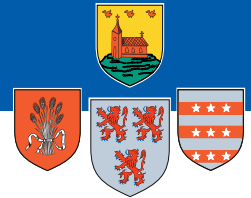
Redactie: Diepeweg 15, 9450 Haaltert
Verantwoordelijke uitgever: Willy De Loose

België - Belgique
PB
9450 Haaltert
3/5008
P 005370

DE WAARANDE

- Heldergerm - Kerksken - Terjoden - Denderhoutem - Haaltert - Heldergerm - Kerksken

HEEMKUNDIGE KRING HAALTERT

Redactioneel

Goed nieuws! Per 1 januari 2021 is Haaltert ook aangesloten bij de Erfgoedcel Denderland. De kerngroep stuurde een verwelkoming:

'Welkom Haaltert!'

Het werkingsgebied van Erfgoed en IOED (*intergemeentelijke onroerend erfgoeddienst Denderland - samenwerking: Erfgoedcel Denderland, Solva archeologisch depot, Regionaal landschap Vlaamse Ardennen*) breidt uit. Naast Aalst, Denderleeuw, Erpe-Mere, Lede en Ninove sluit nu ook Haaltert aan. Met heel wat directe gevolgen: lokale erfgoedfactoren (*lees: Heemkundige Kring*) kunnen rekenen op onze ondersteuning, de inventarisatie van het religieus erfgoed zal daar ook opgestart worden, beelden van Haaltert zullen verschijnen op *MadeinDenderland.be*, in regionale projecten komt ook het lokale erfgoed van Haaltert aan bod.'

De missie en visie van de Erfgoedcel wordt heel summier verklaard:

Missie: het erfgoed in regio Denderland is maatschappelijk relevant, is zichtbaar en wordt gewaardeerd. Het leeft binnen de volledige gemeenschap en er wordt duurzaam, actief en kwalitatief mee aan de slag gegaan, zodat het kan worden doorgegeven aan toekomstige generaties. Erfgoed verbindt mensen en wordt door hen gedeeld en gekoesterd.

Visie: we werken rond het immaterieel en roerend erfgoed van de deelnemende regio's. We zetten onze schouders onder het identificeren, bewaren en ontsluiten van het culturele erfgoed in al zijn vormen en eigenheid. We ondersteunen erfgoedzorgers en diverse erfgoedgemeenschappen, stimuleren een bloeiend en verbonden erfgoedveld en realiseren inspirerende en gemeenschapsvormende projecten. We bouwen gepassioneerd eigen expertise op en stimuleren uitwisseling van kennis en ervaring. Openheid en ruimte voor experiment passen we toe en dragen we uit.'

Sinds geruime tijd drongen wij aan op de aansluiting bij de Erfgoedcel. Dit is nu een feit, waarvoor dank aan het Lokaal Bestuur. De Heemkundige Kring wil in de mate van het mogelijke zijn volledige en enthousiaste medewerking verlenen aan de ontplooiing van deze verwezenlijking. Het kan een welgekomen hulp zijn om nog meer interesse op te wekken bij onze dorpsgenoten om het verleden en de levenswijze van onze voorouders te waarderen en te koesteren.

En...voel je ook enige tinteling om mee te werken aan deze realisatie? Aarzel niet en neem contact op met ons.

Van harte welkom!

De redactie

*Denderhoutem, Haaltert, Heldergerm,
Kerksken, Terjoden*

Heemkundige Kring Haaltert

3-maandelijks ledenblad

41e jaargang 2021 - nr. 2

Redactie:

Diepeweg 15, 9450 Haaltert

Voorzitter - Secretariaat

Willy De Loose

0472 809 912

Documentatiecentrum:

Warandegebouw

Sint-Gorikspein 17 A - 9450 Haaltert

Elke donderdag van de maand,

van 10 tot 12 uur, uitgezonderd

juli en augustus en feestdagen

Medewerkers:

Denderhoutem:

Luc Pots

Hans Sonck

Haaltert:

Wim Allaer

Toon Bockstaele

Rik De Schepper

Raf Hendrickx

Marc Stalpaert

Christophe Provost

Staf Versavel

Heldergerm:

William Minnaert

Tony De Rijck - taalcorrector

Kerksken:

Joris De Kegel

Ruiladres:

Diepeweg 15, 9450 Haaltert

E-mail: info@hkhaaltert.be

heemkundigekringhaaltert@gmail.com

Website: www.hkhaaltert.be

 Heemkundige Kring Haaltert

Lidmaatschap: € 15

Steunend lid: vanaf € 20

Rek. nr. BE40 4395 0830 6163

Heemkundige Kring Haaltert

Met de steun van:

Elke auteur is verantwoordelijk voor zijn/haar teksten. Teksten en beeldmateriaal mogen overgenomen worden mits voorafgaandelijke toestemming van de auteur én met bronvermelding.

B H's in de kijker

Een interview met mevrouw Paula D'Hondt-Van Opdenbosch in de reeks "Bekende Haaltenaren" is zeker op haar plaats.

Paula D'Hondt voorstellen is voor de meesten onder ons niet nodig, hoewel, misschien toch aan de generatie Z.

Mevrouw D'Hondt, geboren op 27 augustus 1926, groeide op onder de Kerkskense kerktoren. Haar grootouders waren eenvoudige lieden uit den Boekent met negen kinderen, waaronder haar moeder. Ze noemt ze een felle vrouw die tot haar negende naar school ging en toch 'de plak zwaaide'. Ze was zeer verstandig, kon foutloos schrijven en kon alles aan met hoofd en handen. Vader, die een goed verteller was, was spoorlegger en werkte wegens deze ervaring tijdens WOI mee bij het aanleggen van pontons voor transporten van troepen. Hij kreeg een chevron (soldij) voor bewezen diensten als gewezen soldaat. Deze was in functie van het aantal maanden aan de IJzer. Vader (Breimes Tier), kwam gebroken uit de oorlog wegens Ieperiet in de longen. Hij bezocht wel nog zijn marraine (oorlogsmeter) en overleed in november 1968.

Zuster Olympia, die voor het eerste kleuterklasje stond, gaf aan Paula een beeldje getooid met witte bolletjes van watten, afgedekt met glas, wat het tot iets uitzonderlijk en kostbaar maakte. Een beloning wegens 'goed gewerkt'. Dat zijn de eerste, of beter, de oudste indrukken die bij Paula voor de geest kwamen. Ze zwaaide af en ging over naar het tweede kleuterklasje, en nu komt het...

Zuster Fidelie trakteerde de kleine Paula op een flinke kaakslag wegens een banaal ongevalletje. Even later moesten ze samen met het klasje de akte van hoop, akte van geloof, akte van liefde en akte van berouw aframmelen. Hier werd een eerste kiem gelegd tot rebellie, verdedigde ze zich zelfverzekerd. Dit voorval heeft haar duidelijk getekend en sterkte haar in het latere leven. Vandaar ging het snel naar het eerste studiejaar, want ze mocht een jaartje overslaan.

Ze beleefde een gelukkige jeugd en voelde zich veilig, ook tijdens de WOII. Mensen kwamen vaker samen in elkaars huizen, daar praatten ze en baden vaak in de kerk. Als opgroeiend meisje dacht ze daar vaak met heimwee aan terug. Toch herinnert ze zich nog de 'ijzeren' stem door de radio, van Adolf Hitler. De vrouwen uit de buurt, waaronder haar moeder, kwamen vaak samen om handwerk te verrichten. Maken en herstellen van bedspreiën, naaldkant en breien

Plechtige communie van Paula in 1938. Tijdens de eucharistieviering was er een aardbeving, gelukkig zonder zware gevolgen. Foto: M. De Rijck.

hoorden daarbij. In de winter was dat met behulp van het schaarse licht van een olielamp of kinké. Eens per week gingen ze bij de Hollander, bij Elza die een zaakje had en dranken verkocht. Daar genoot het gezelschap van een likeurtje, waarbij het jonge kind eveneens een glaasje voorgeschoteld kreeg. Ze herinnert zich nog perfect de kleur, want na het nuttigen keerde het rode goedje gauw terug over de vloer en over haar kleren.

"Kapper, laat die bomen staan"
Langs de baan!
Laat ze staan met tak en blad,
'k Heb hen steeds zo liefgehad!
Neen, en doe ze nog niet weg!
Kapper! Zeg
Zaat gij ook niet gaarne neer
In hun schaûw bij zonnig weer?

Daarmee proclameert Paula, met enige hartstocht, een strofe van het nog steeds actuele vers van Fons Van De Maele, (22 januari 1874 – 30 september 1938) de werkmansdichter uit Erembodegem en tevens mijn grootvader. Fonske was een geestesgenoot van Paula. Als jong meisje vertoefde ze vaak bij de familie Wilfried Kiekens in Denderhoutem, alwaar ze, volgens eigen zeggen, 'manieren' leerde, want ja, haar eigen

omgeving was eerder van 'gewone komaf'. Eigenlijk wou ze schooljuffrouw worden in een katholieke school, maar het verkeerde. Uiteindelijk werd zij Maatschappelijk Assistentente Toen kwamen de jeugdbeweging, kajotsters met Kardinaal Cardijn en later het ACV. Paula stichtte KAV Kerksken,

1944 Studie weekend in Eeklo
Marie-Therese Van der Maelen (Ha), Leontine De Meyer (Ha), Yvonne Schoupe (Ke), Gerarda De Munter (VKAJ nationaal), Paula Van Opdenbosch (Ke) en Rosa Roelandt (Ke)

waarvan ze 20 jaar voorzitter bleef. Nog later kwam de CVP in haar leven. Vrouwen bleven toen nog thuis en was politiek vooral iets voor mannen. Senator Wim Verleysen was voor haar als een running mate. Paula kreeg de laatste plaats op de lijst en haar echtgenoot Paul had er moeite mee telkens zijn vrouw mee op de lijst kwam te staan. Clement Prieels - Willy De Turck - Bert Van Hoorick - Cardijn... te veel namen om op te sommen, waren mijlpalen in deze periode van haar leven.

Als enige vrouw was ze CVP- Bestuurslid in Haaltert; we herkennen naast Paula secretaris Frans Muylaert, raadslid Jozef De Loose, zaakvoerder Meubelen Lukas, Marcel

Leden van het CVP-bestuur en gemeenteraadsleden, genomen net voor de fusie bij een bezoek in de meubelzaak Lukas te Haaltert.

Roelandt, burgemeester Georges Deleenheer, OCMW-lid Marcel Stockman en schepen Desiré Allaer.

Een beknopt overzicht van haar palmares:

- Actief bij de VKAJ, KAV en ACW
- Maatschappelijk assistente bij de NMBS
- Gemeenteraadslid Kerksken '52 tot '60
- Schepen Kerksken '64 tot '70
- CVP- Senator vanaf 1974
- Staatssecretaris van de PTT: '81 tot '88
- Minister van Openbare Werken: '88 tot '89
- Koninklijk Commissaris voor Migrantenbeleid: '89 tot '93
- Minister van Staat: vanaf 1992, waar ze het meest trots op is.
- Eredoctoraat RUG in 1996

Een opmerkelijke ontmoeting in 1995 met Koning Boudewijn en Paus Johannes- Paulus II was voor Paula

1995, bezoek van de paus aan België. Paula samen met Paus Joannes Paulus II en koning Boudewijn in de koninklijke tuinen.

D'Hondt een bekroning voor haar inzet. Wegens de innige band met Koningin Fabiola was deze laatste enkele malen te gast in Kerksken.

Paul D'Hondt, 'miejester Paul', de echtgenoot van Paula, was in dorp en regio eveneens zeer actief in het socio-cultureel leven. Hij overleed op 31 maart 2007. Paula gaf nog mee dat ze het jammer vindt dat in Haaltert nog geen enkele vrouw een straatnaam kreeg. Intussen is mevrouw D'Hondt net geen 95 jaar en in februari 2021 kreeg ze uiteindelijk het genoegen om als eerste ereburger van Haaltert geëerd te worden.

Rik De Schepper

Interview afgenomen in januari/ februari 2020, gestopt wegens coronabeperkingen

Foto's: familiearchief Willy De Loose

Aanbevolen literatuur:

Het verhaal achter het Atomse woonzorgcentrum “De pastorie”

Sedert 22 maart 2013 is het Woonzorgcentrum De Pastorie een vertrouwd beeld in Denderhoutem. Eerder weinig mensen kennen de historische achtergrond van deze site. De oudere generatie weet wel dat 't Hof van Paasj Sjaalen (Karel Eduard Eeman) en de belendende ommuurde twee- (of drie-?) woonst in het “Pastorijstrètjen” naast de tuin en de woning van Advocaat Aloïs De Backer, tegenover de woning van Lowieken Van Herreweghe “van Parijs” alias “de Ceeskesman”, plaats moest ruimen voor de bouw ervan.

Mijn zoektocht in het verleden van 't Hof van Eeman begon in eerste instantie met het naast mekaar leggen van de beschikbare historische kaarten, oude kadasterleggers en *'Het Landboek van Denderhoutem anno 1699'*.

Uiteraard ontbrak ook niet het fantastisch (intussen gedigitaliseerd) instrument dat de *Ferraris-kaart*¹ van 1770 is. *Het Landboek* is een in goede staat gebleven document² dat een schat aan gegevens bevat van diverse aard. Elk perceel, hetzij akker, bos, weiland, vijver of wat dan ook, van het dorp Denderhoutem staat er duidelijk in gedefinieerd.

Gaandeweg werd het verhaal verbonden aan mijn zoektocht zo complex - zelfs vol intriges - dat het gerust stof voor een spannende roman kon opleveren: het sprekend bewijs dat lokale geschiedenis heel spannend kan zijn!

Beiden vormden samen dus het ideale middel om aan de slag te gaan: het volstond de pastorie te lokaliseren op de kaart en in het Landboek en de belendende percelen en hun eigenaars – of pachters – kwamen zo te voorschijn.

Alvooren een streke huyssteden ontrent de plaetse soo volght:

... *“Heer ende Meester Judocus Gijs³, pastoir, sijn behuysde stede (dit is de pastorie⁴) – 150 R. .. en enkele lijnen verder...*

ontrent de Plaetse

“Andries Rolier⁵, gheel 'thof den meersch met het velleken tsamen gemeten; O; de Curestede (de woonstede van de cure [pastoor]; W. ende N. de straete ende de dreve; Z. de voors. Vellekens, groot in 't geheele 3.850 R., pacht van St.-Adriaens [Geraardsbergen]”. Hiermee werd duidelijk dat het om een abdijhoeve ging van de Geraardsbergse benediktijnerabdij.

De Sint-Adriaansabdij in Denderhoutem blijkt met niet minder dan 15.237 R (49ha52a) eigendommen de grootste grootgrondbezitter geweest te zijn van het dorp. Naast het abdijhof bezat ze ook nog een aantal percelen⁶ (schoofland, “meerschen” en bossen die ze verpachtte.

De middeleeuwse abdijen hebben overal getracht, om een uitgestrekt grondgebied te bezitten. Een abdij kwam meestal door giften in het bezit van uitgestrekte domeinen en gronden. Dikwijls waren die giften voorwaardelijk en kreeg de gever of zijn familie een voordeel. Dat kon een jaargetijde of een aandeel in de gebeden zijn maar eventueel ook een lijfrente.

In een primitieve maatschappij was grondbezit schier de enige vorm van rijkdom. De grond was, in evenredigheid van de bevolking, overvloedig voorhanden en van geringe waarde; eenmaal door arbeid in cultuur gebracht, bracht hij ter plaatse zelf de voornaamste levensmiddelen voort en gaf nog overschot in graan of in vee dat tegen klinkende munt of tegen vreemde koopwaren kon verkocht of omgewisseld worden. De abdij trachtte de blokken land bij ieder hof af te ronden en verwisselde of verkocht desnoods daartoe afzonderlijk gelegen stukken grond.

Nog een ander middel ter vermeerdering van het kloostergoed was de verpanding of hypotheek. De kloosterlingen leenden geld tegen een grondpand dat van het klooster bleef zolang het geld niet terugbetaald was. Indien de ontlener zijn schuld niet kon aflossen werd het onderpand eigendom van de abdij. De verkregen gronden brachten vruchten op die ten dele werden verkocht en de abdijen toelieten door nieuwe aanwinsten hun grondbezit te vermeerderen.

Bij het doornemen van het “Landboek van Denderhoutem anno 1699” vinden wij o.a. eigendommen van de Sint-Adrianusabdij van Geraardsbergen (49ha52a), de Begijnen en de “Juswiten” van Aalst, de Sint-Corneliusabdij van Ninove (34ha 76a), de Bijloke Abdij van Gent (35ha 69a), de abdij van Drongen, het Klooster van Beaupré, het Klooster van Melle, de Kartuziers van Herne, 't Susterhuys van Ninove maar ook de Lazerijkapel (de latere Zevenkapel) (3ha 70a 17,5 ca).

In het Landboek en de “huyssteden ontrent de Plaetse” valt onmiddellijk op dat een reeks eigendommen grenzen in het westen aan “den (nieuwen vuytgeleiden) dreve” die echter niet (meer) voorkomt op de Ferraris-kaart. Eigenaardig genoeg is er dan wel een met bomen afgezoomde dreef zichtbaar tussen “thof van d’abdijs” en de “Curestede” die loopt naar enkele huizen op “den Drouk” (Atoms dialecticon van Drijehoek – nu St. Annaweg).

Via de website van het Rijksarchief in België zoeken wij (figuratieve) kaarten van de abdijgoederen van Sint-Adriaans Geraardsbergen in Denderhoutem. Niet gemakkelijk - en via een omweg langs Gent en Ronse - komen wij uit bij het RA Beveren⁷. Blijkt dat het abdijgoed waarvan het Hof Daerachter deel uitmaakte behoorde tot een groot complex van gebouwen met woonhuis, stallen, remises, bakhuis enz. ten noorden van de pastorie dat 3,850 roeden groot was. Deze oppervlakte komt ongeveer overeen met het ganse gebied gelegen tussen de huidige Pastorijweg, de Molenstraat vanaf het begin van de Pastorijweg tot en met het kerkhof en het Deyselbaantje - de lange veldweg langs het kerkhof tot de voetweg die links naar “den Droak” (de huidige Sint-Annaweg) en de Nieuwstraat loopt.

Ernest Soens⁸ publiceerde in 1914 een boek over de Geraardsbergse abdijs waarin ook de pachthovens en de molens aan bod kwamen.

Over ontstaan zelf van de gebouwen van het Hof Daerachter zullen wij waarschijnlijk nooit iets te weten komen aangezien geen enkele vorser een stichtingsdatum kon terugvinden. De nog bewaarde renteboeken van de Geraardsbergse abdijs laten ons al haar pachters van Denderhoutem kennen ten jare 1366. Hierin wordt de hoeve nog niet vermeld. Bijgevolg behoorde ze dat jaar nog niet toe aan de abdijs alhoewel ze toen waarschijnlijk al bestond.

Hoe de abdijs in 't bezit kwam van dit waardevol goed blijft een open vraag. Vermoedelijk betrof het een schenking van omstreeks 1400. E. Soens schrijft dat de hoeve in 1410 sedert lang eigendom was van de abdijs. Hij spoorde alle uitbaters in de loop der eeuwen op.

De oudst gekende pachter was ene Moens, die er in 1402 vertoefde.

In 1450 duikt voor het eerst de naam “Daerachter” en “Ten Achter” op en wordt Jan Gheerds er de pachter. Mogelijk is het hof een tijd vacant geweest tijdens de woelige tijden, midden 15de eeuw. Hierna waren de pachters Jan Van der Hoeven en Jan Van Schelvergem.

Tijdens de 16de eeuw komen enkele generaties Van der Smessen aan de beurt; waarschijnlijk waren zij hierheen gelokt door 'heerroom' en "magister"⁹ Jacob Van der Smessen, die in 1526 de Kapelanie van Sint Niklaas stichtte. Ghijselbrecht en nadien Pieter Van der Smessen verbleven er tot op het einde van de 16de eeuw. Vervolgens werd Steven Liekens er pachter.

In 1633 is David De Gheetere de uitbater. Pas in 1651 stapt de familie De Gheetere op en komt Niclaes Rollier op de hofstede. Deze familie zal het bedrijf vele jaren runnen. Na het overlijden van Niclaes namen de weduwe Elisabeth en haar zoon Andries de teugels in handen.

In 1713 werd Joseph Rollier de uitbater. Even later, in 1737, namen vier boeren samen het roer over op de hofstede. Het waren: erfmeier Jan de Saedeleer¹⁰, Niclaes Backaert, Adriaen Van Gijsegem en Lieven De Backer.

Erfmeier (Joannes) de Sadeleer laat op gezegeld papier onderstaande "MELDING DER ONTVANGSTDAGEN" uithangen aan de kerk na de hoogmis van 23 en 26 Xre (= december) 1734:

"Men gebied ende laet weten aen ighelijck dat men van weghens den Eerweerden Heere Prelaet binnen Geertsberghen sal sittdagh houden binnen deze prochie van denderhautem ten huize van Sieur Adrianus Van Londerseel woonende ontrent de Kercke van Ste Barbara (moest uiteraard St.Amandus zijn) donderdagh toecomende wesende den vijf- Xber van neghen tot elf uren voor noene en van twee tot vier uren naer noene, item vrijdagh den 28° van acht tot thien tot het ontfanghen van heerlijcke en cheyns renten en over den schoeft aldaer waer naer een ider aen de selve subject seynde sijn kan reguleren oock sal men de verachterde jaeren moeten in gelde betaelen. elck seght het voorts".

In 1768 huurde Jaspar Wijnant "het huys van het vervallen hof met 9 bunder ghewet voor 238 gl." De andere 25,50 bunder werden uitgebaat door Jan de Saedeleer, Pieter Van Gijsegem, en Jacobus en Livinus Boxstael.

In 1780 bewoonde Joannes Van Vaerenbergh de hoeve. Hij pachtte het huis met twee bunder land en twee bunder meers (d.i. ca 16 dagwand of 4,5 ha).

In 1765 volgde Jozef II zijn vader op als Rooms-Duitse keizer; hij werd in 1780 heerser van de Habsburgse monarchie. De Kerk was voortaan volledig ondergeschikt aan de keizer en stond zelfs in dienst van de Staat. De vorst eigende zich het recht toe om tussen te komen in kerkelijke aangelegenheden. Hij kreeg de bijnaam keizer-koster vanwege zijn verregaande regel-drift ten aanzien van interne kerkelijke zaken zoals het priesterlijke gewaad en ... het bepalen van het aantal brandende kaarsen op het altaar.

De ordonnanties van Jozef II (1786-1787) met betrekking tot de Staten van Goederen van de seculiere en reguliere geestelijkheid verplichtte dezen hun "goederen en inkomsten te declareren" waarmee hij misbruiken bij de reguliere geestelijkheid aan banden wilde leggen. Door het edict van 17 maart 1783 moesten alle religieuze instellingen die niet rechtstreeks bijdroegen tot het onderwijs of de ziekenzorg verdwijnen. In totaal werden 163 kloosters afgeschaft.

Er ontstond een verzetsbeweging onder leiding van de Brusselse advocaat Van der Noot: de Brabantse Omwenteling, de openlijke opstand tegen het Oostenrijkse gezag van keizer Jozef II.

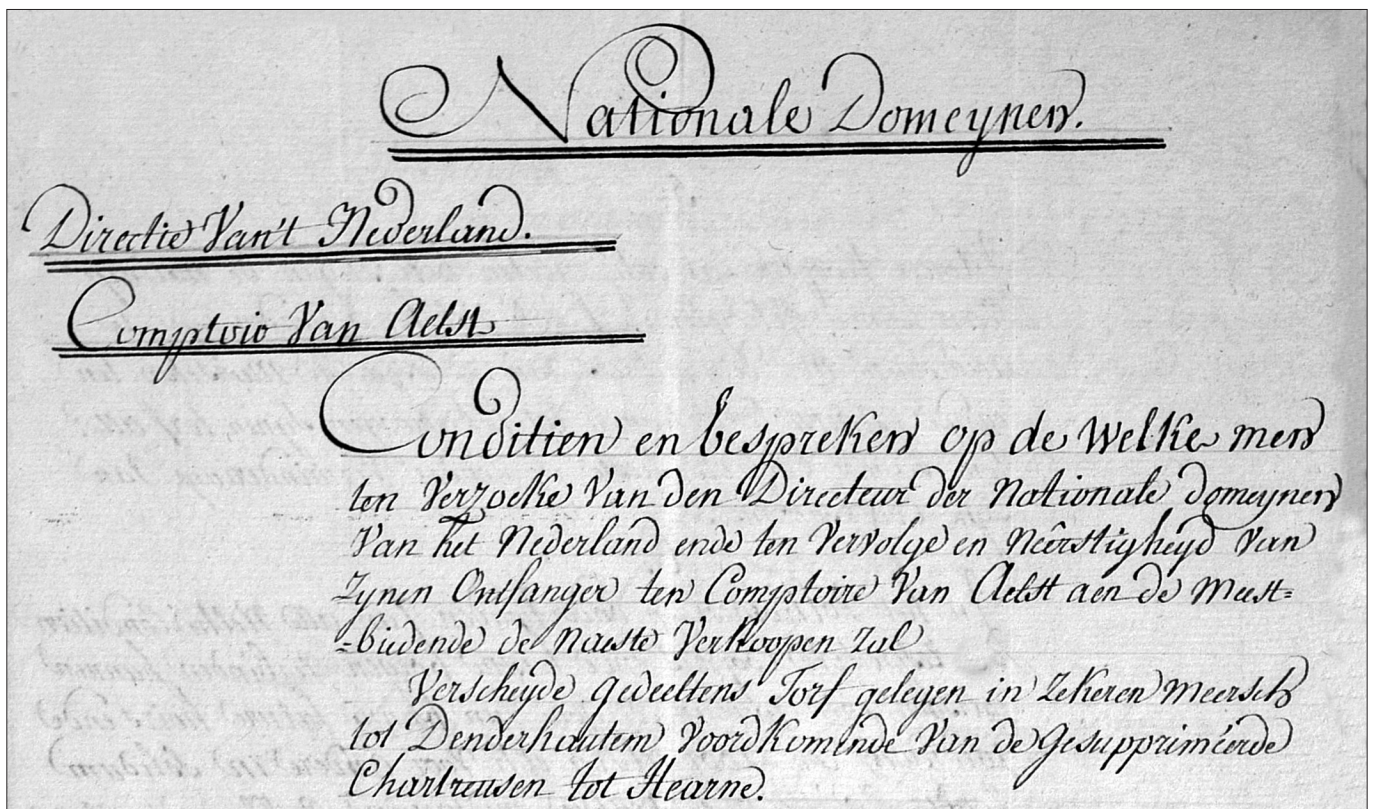
Toen in 1795 de Zuidelijke Nederlanden administratief werden geannexeerd bij de Franse Republiek werden alle Belgen meteen 'rasechte' citoyens, werden alle kerkelijk goederen staatseigendom en ze openbaar verkocht. De immense rijkdom van de clerus was vele revolutionairen een doorn in het oog. In de 18de eeuw zou de clerus tot de helft van alle beschikbare gronden in haar bezit hebben gehad. Bij wet werd besloten over te gaan tot de verkoping van de 'Domaines nationaux de toute origine'. Alle te verkopen goederen werden dus nationaal domein: alle kloosterbezit, kerkelijk goed, abdijgebouwen, kunstschaten, zelfs het persoonlijk bezit van de bewoners, werden in één Franse pennetrek staatseigendom.

Na alle lijsten van goederen in bezit genomen te hebben werden de "vendities" duidelijk geafficheerd. Op plaatsen, door de wet voorgeschreven, werden affiches aangebracht met aanduiding van alle noodzakelijke gegevens van het te verkopen goed. Deze certificaten werden verstrekt door de officieren van de plaatselijke municipaliteiten¹¹. Bijzonder klaar waren de vermeldingen: *'toebehorend aan de Franse republiek, voortkomende van de vroegere abdij (of cure, kerk of klooster ...)*.

Hieronder volgen enkele verkopen van “zwart goed” in Denderhoutem die in het Rijksarchief terug te vinden zijn. Het gaat om openbare verkopen. Wat er met de andere tientallen hectares klooster-/abdij- of kerkgoederen is gebeurd blijft een raadsel. Waarschijnlijk zijn de meeste eigendommen uit de hand voor spotprijzen verkwanseld geweest aan de gegoede burgers die het met hun geweten konden verzoenen. In de ogen van de overtuigd katholieke bevolking waren het gewetenloze profiteurs. Sommige nu heel rijke families vinden de oorsprong van hun rijkdom precies daar. Hun voorvader kon bijvoorbeeld “voor bewezen diensten aan de republiek” voor een appel en een ei grote landerijen verwerven. Delen daarvan worden nu nog steeds verkaveld tegen honderduizenden Euros per perceel bouwgrond.

Anderen kochten “in opdracht” eigendommen; zo moesten de latere kopers uit de 2de of 3de hand geen scrupules hebben om oorspronkelijk zwart goed te verwerven vermits zij niet zelf rechtstreekse kopers waren.

Zeker in verband met Denderhoutem - het dorp der turfboeren - is in 1795 een openbare verkoop van belang van een partij nog te steken turf. *“Verscheyde gedeeltens turf gelegen in zekeren meersch tot Denderhautem, voordkomende van de gesupprimeerde Chartreusen tot Hearne”*.

Blijkbaar was er op het einde van de 18de eeuw een sterke toename geweest van de turfexploitatie. De tijdelijk grote vraag joeg de prijs omhoog met als gevolg dat de turfwinning van een louter familiale aangelegenheid evolueerde naar een zekere vorm van industriële exploitatie. Niemand van de eigen ingezetenen wilde “zwart goed” kopen, want er kwamen slechts twee kopers opdagen dievan buiten de gemeente Denderhoutem waren voor de 9 aangeboden loten?

Vanuit Denderhoutem is er enkel belangstelling voor de verkoop door de uit Aaigem ingeweken Joannes Baptiste Van Damme. Hij koopt slechts 2 loten, gezien de betaalde kostprijs, lijkt hij zeker te zijn dat zijn investering zal lonen. Slechts 23 jaar oud moet hij wel een beroep doen op een borgstelling door Livinus Van Damme.

Twee jaar later, op 27 Juli 1797, wordt het Hof te Ruybroek op Boesdael van de Ninoofse Sint-Corneliusabdij door de Franse Republiek verkocht aan “citoyen” Spitaels uit Geraardsbergen voor de som van 147.500 fr

Op 8 augustus 1798 werden verschillende percelen verkocht van de St.-Adriaansabdij, met een grootte van 4 bunder, 2 dw en 56 r.

Op 12 oktober 1798 kwam de Vlaamse en Brabantse boerenbevolking (de brigands) in opstand tegen de Franse bezetter (Sansculotten) met als leuze Voor outer en heerd ("voor altaar en haard" wat "voor Kerk en gezin" betekent). De opstand werd al na twee maanden de kop ingedrukt en was, alhoewel het verzet op sommige plaatsen nog tot 1799 werd verder gezet, eind 1798 al over zijn hoogtepunt heen. Toch werd de gebeurtenis later geromantiseerd door Vlaamse en Belgische nationalisten als een belangrijke gebeurtenis in de geschiedenis van hun ontvoogdingsstrijd.

Op 23 maart 1799 werd van de Ninoofse Sint-Corneliusabdij een kapel verkocht met 1 dw. en 50 r. 'bruyère' (heidegrond) gelegen 'au champ dit den bosch te ruysbroeck'. Instel: 862fr. Galliot en Cie verwerven uiteindelijk het perceel voor de prijs van 1.600 fr.

Op 14 maart 1801 volgde nog een verkoop van 2 dagwand 'jardin' in het Veldeken toebehorend hebbende aan de St.-Adriaansabdij van Geraardsbergen, geschat op 176 fr. Het ging van de hand voor 1500 fr. Declercq van Gent kocht het voor een Aalstenaar J-B Guldentops.

© Luc Pots
(Wordt vervolgd)

Foto's: verzameling Luc Pots

- 1/ Joseph Jean François Graaf de Ferraris is vooral bekend voor De Kabinetskaarten der Oostenrijkse Nederlanden die zich in de Koninklijke Bibliotheek van België bevinden maar ook volledig gedigitaliseerd zijn en consulteerbaar op <https://www.kbr.be/nl/projecten/kaart-van-ferraris/>
- 2/ Het "Landboek" is te raadplegen in het Rijksarchief te Beveren (Waas) – ref GW4 – 1022: Deel één: Land van Rotselaar > Derde hoofdstuk: De Vierscharen > III Denderhoutem > B: Bestuurlijk > S. Financiën en fiscaliteit > b. Kadaster > 1022: legger van onroerende goederen, 1699: 1 deel.
- 3/ Judocus G(b)ijs werd tijdens een heel woelige periode - gekenmerkt door de voortdurende aanwezigheid van vreemde soldaten - pastoor van Denderhoutem op 2 januari 1676. De troepen van Lodewijk XIV brachten in Denderhoutem in een tijdsspanne van 5 jaar alleen al om 356.721 gulden schade aan!
- 4/ Pastoor Schepens zou in zijn door Jozef II verplichte aangifte uit 1787 duidelijk stellen dat de pastorie weliswaar "geleghen was op de pastorelen potagie lochtink" en het onderhoud van de pastorie weliswaar ten laste was van de Sint-Adriaansabdij te Geraardsbergen maar volledig "onafhankelyk van andere, gelyk haere Goederen en Incommen"
- 5/ Andries (Andreas) Rollier (*1653 - †1720) was één van de schepenen die de echtheid van het "Landboek" ondertekende en later burgemeester werd (1706) van Denderhoutem. Het was dezelfde Andries Rollier die als één van de schepenen de echtheid van het "Landboek" ondertekende. Het pacht ook nog land van de abdij van Drongen.
- 6/ o.a. op het Maneelsdriesveld, Schorseveld, Huetbroekmeersen, Merreveld, Schorseveld, ten Daal, Lebeke, Vosselvelt, Lindeveld, Boesdaalveld, Sannameuleveld, Meulekouter, Lindemeersen, Kipsteekmeersen, te Neygen (straete), Wuerveld, Houteveld en de Reigeertbossen.
- 7/ Bundel van vier Figuratieve kaarten van onroerende goederen te Denderhoutem [met gedetailleerde weergave van het centrum, het Groot Vosselvelt, de Borrekent Meersch, De Leebeke Straete en de Borrekent Straete] waarop renten ten voordele van de Sint-Adriaansabdij te Geraardsbergen worden geïnd, getekend 1790 – 60 x 49,5 cm (oude inventaris RR.; Sint-Adriaansabdij Geraardsbergen nr 511 – actuele correcte inventaris: inv.530 - Decrijs M. & Van Isterdael H. - Cat. Topo-Hist. Atlas - nr 977).
Dank aan Sofie Lengeler van het RA Beveren die mij een digitale kopij bezorgde.
- 8/ SOENS Ernest, 'De Abdij van Sint-Adriaans te Geraardsbergen, haar pachtboven en molens' – 1914 – 342 blz. niet uitleenbaar exemplaar leeszaal bibliotheek Geraardsbergen.
- 9/ Een titel die men kreeg na 1 jaar studies aan de universiteit te Leuven.
- 10/ De Haaltertse familie de Sadeleer had de erfmeierij van Denderhoutem gekocht van Graaf van Imbeecke .. "volgens den bauden leenbouck van daete den 27 juli 1720; folio 38, verso".
De meier was een ambtenaar - meestal een lokaal iemand - die als tussenpersoon fungeerde tussen de plaatselijke bevolking en de Heren (van Rotselaar) omdat die zelf nooit in de streek vertoefden. Gewoonlijk zat de meier de vergaderingen van de vierschaar voor. Hij was niet alleen belast met de ordehandhaving en de misdaadbestrijding in zijn ambtsgebied maar waakte ook over de objectiviteit van de rechtbanken, inde de gerechtelijke boetes en zorgde voor de correcte uitvoering van de vonnissen. Overigens was een meier geenszins verplicht vervolging in te stellen: hij kon met de beschuldigde een compromis sluiten, waarbij deze door het betalen van een zeker bedrag buiten vervolging werd gesteld. Dat gaf wel eens aanleiding tot misbruiken...
De meest verscheiden gebeurtenissen op de parochie deden de kassa van de meier rinkelen : " van gevangenisstraf van drij daeghen, den meier heeft ontvangen twee grooten tot loslopende koeien, aan- en verkoop van onroerende goederen, erfeniskwesties, het houden van de "Kerckgeboden" (mondelinge mededelingen vanop de kerksteen of "bosjer)". Dit alles rendeende prachtig en zo kon inderdaad het familiebezit van de de Sadeleers flink aangroeien.
- 11/ In de volkstelling uit 1796 in Denderhoutem gehouden wordt ene J. De Winter genoemd met als beroep, "agent municipal". Waarschijnlijk is dit Joseph De Winter die al in 1792 "stockhouder en collecteur was bij wettelijke venditie van boomen publyckelijcke ende met den stockslaeghe gehouden.". Zijn adjoint was Judocus Eeman. Later zou deze De Winter effectief notaris Petrus-Johannes Buyl opvolgen die niet alleen "maire et officier de l'état civil de la commune de Denderhautem" maar ook procureur (=aangestelde ambtenaar die partijen inleiden bij de "vierschaar", nu onze tribunalen) was en notaris bleef tot 1807.

Duivenmaatschappij «Hoop op de toekomst»

Duivenliefhebbers vóór hun lokaal 'In de Kat'.

Zittend: 1- Domien Van Vaerenbergh,
2- Richard Taeleman, 3-..., 4- Frans De Schutter,
5-..., 6-..., 7- Paul De Pril, 8-...,

Staande: 9-..., 10- Kamiel De Neve,
11- Jozef De Muyter, 12- Paul Boeykens,
13-..., 14- Marcel Colpaert,
15- Oscar Van den Steen, 16-...,
17- Norbert Herreman, 18- Achiel Herreman,
9- Paul Impens.

Als aanvulling op het artikel van Marcel Baetens, 'Mysterie uit Kerksken opgelost' in ons nummer 4-2020, hierbij nog een paar foto's i.v.m. de duivensport te Haaltert. De viering van prijswinnaar Arthur Vijverman (Dorp) vóór de herberg (hoek Hoogstraat-Kerkstraat), nu wassalon. Op het bordje lezen wij: 12 ereprijzen! Na WO I werden de duivenmaatschappijen weer toegelaten en ze rezen als paddenstoelen uit de grond. In de Stationsstraat (huidig Van Laethem) was er het lokaal van de 'Duivenliefhebbersmaatschappij De Zwaluw' gevestigd bij Joseph Van Landuyt (foto's: archief HK).

Vooraan: 1- ..., 2- ...Uytersprot. Achteraan: 3- ..., 4- ..., 5- Jan Neirinx,
6- ..., 7-Arthur Vijverman, 8- ..., 9- Albert Van Cauwenbergh, 10- apothe-
ker Jules Van der Capellen, 11- ..., 12- ...

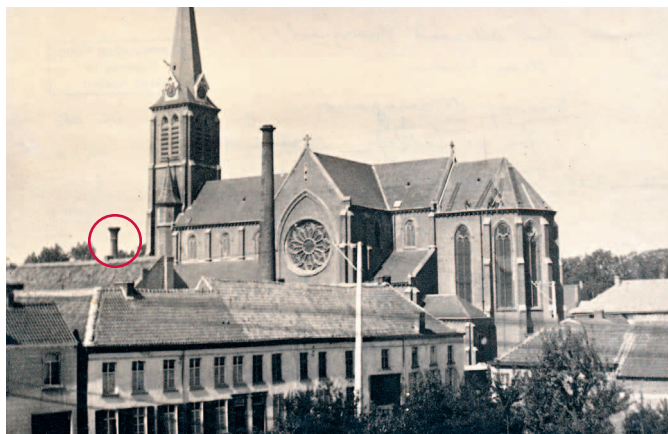
'Groote ramp te Haeltert'

blokletterde de krant 'De Werkman' op de voorpagina van 4 december 1885. 'De Denderbode' vermeldde het voorval op 6 december. De 'ramp' gebeurde in de brouwerij 'De Boomgaard' die gesitueerd was in het huidige Warandepark.

Begin 19e eeuw was de omgeving van het Warandepark één grote boomgaard, eigendom van de familie de Sadeleer. Het was begrensd door de Bruulstraat, de Plumstraat, de Achterstraat en het Sint-Goriksplein. Omstreeks 1840 werd het Warandehuis gebouwd en enkele jaren later kwamen de brouwerijgebouwen (1).

In een 'Bewijs van aengifte om te brouwen' uit 1847 lezen wij dat 'Mr de Sadeleer Constant en zijnen broeder aengegeven heeft dat zy een brouwsel bruyn bier zullen maeken in zyne brouwery, genaemd 'den Boomgaard' en geleghen te Haeltert in de Plaetstraat, nr. 15" (nu Achterstraat)

Een pittig detail: bij het begin van de productie werden zij reeds betrap op het brouwen vóór aanvangsuur! Er kwam een proces met minnelijke schikking van 400 Bfr. verhoogd met de proceskosten van 268 Bfr.

De twee 'fabrieksschouwen' in het centrum van Haeltert. Achteraan de schouw van de brouwerij, vooraan de schouw van de cichoreibrandery (de pejenbrandery) van de familie Allemant. In 1830 staat de eigenaar Jan Baptist Allemant (°Ghoy 1798 + Haeltert 1876) vermeld in de Burgerlijke Stand als chicoreibrandery.

Het ongeluk gebeurde bij 'de opbouw eener machienschouwpip' door de metsersfamilie De Loose, bij wie ook Benedikt Welleman, een Aalstenaar, werkzaam was.

'Vier man stond op de stelling, de arduinsteen van 750 kg lag reeds op de metserij en om hem waterpas te brengen moest er

een schalieken onder gestoken worden. Eensklaps zakt de stelling en men roept: springt! De steenkapper uit Aalst kreeg den steen op het lijf en lag er gewond bij en buiten kennis. Aanstonds werd hem de H. Olie toegediend.' (3)

Ondanks alle zorgen is de 23-jarige s'anderendaags overleden. Constant De Loose verbleef nog dagen in het ziekenhuis en was verscheidene weken werkonbekwaam. De andere metgezellen waren eerder licht gewond en kwamen er met de schrik vanaf.

Het slachtoffer werd te Haeltert begraven en 'de begrafenis t' Haeltert is zeer hertroerend geweest en dat heeft de bedroefde ouders grooten troost geschonken. M. de Burgemeester en de bevolking van Haeltert hebben hun goed en meelijdend hert getoond en z'halen er ere van!'

De verslaggever besloot:

'Zo is de morgenstond
Zeer dikwijls vol van geruchten
Maar als het avond wordt
Dan is 't gekerm en zuchten.
'ne Mens is hier geen oogeblik zeker, daarom braaf zijn en de vrede en de momenten van vreugd met dankbaarheid genieten.'

Willy De Loose

- 1- De brouwerijactiviteiten stopten na WO I. De koperen ketels werden weggehaald door de bezetter.
- 2- Constant De Loose (°1854 op het Haegelkruys, huidige Houtmarkt) werkte samen met zijn vader, Joseph en zijn oom Petrus. Later werd het voortgezet door Cyriel De Loose, zijn vader Remy en schoonbroer Prosper Elskens. Door het overlijden van de aannemer Cyriel De Loose bij het begin van WO II (bij sneuwelde in 1940) kwam er een bruusk einde aan deze bloeiende zaak.
- 3- De krant 'Den Denderbode' van 6 december 1885 maakt melding van zeven werklieden!
- 4- S.A.A., krantenarcief, met dank aan Marc Beelaert.

Documentatiecentrum

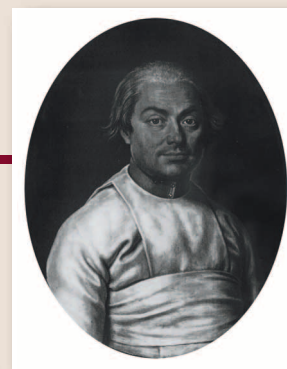
Wie helpt?

- Wie wil zich een paar uurtjes nuttig maken in ons archief?
Helpende handen, van harte welkom!
- Weet iemand meer over een 'Moederhulde' te Haaltert in september 1950?
Er werden een tiental moeders met 10 kinderen gehuldigd door de 'Bond van Kroostrijke Gezinnen' (huidige Gezinsbond).
- 140 jaar Klooster, Bruul! Geeft iemand foto's/documenten in bruikleen over het klooster, de zusters, de school, het ouderlingengesticht, de boerderij en het Sint-Lutgardusheem.
- KSA Haaltert - 85 jaar jong! Met jullie hulp maken wij er een mooie bijdrage van.
Graag foto's in bruikleen.
- Familiegeschiedenis en stamboomonderzoek.
Wie met genealogisch onderzoek begint kan informatie vinden op <https://familiekunde-vlaanderen.be> en op de website www.madeindenderland.be Burgerlijke stand-Raadpleging geboorte-, huwelijks- en overlijdensakten van respectievelijk 100, 75 en 50 jaar en ouder, via het Rijksarchief of via de ambtenaar van de BS van de gemeente.

Contact: 0472/80 99 12 – info@bkhaaltert

Wij danken:

Christiane Van Hoorebeek, Haaltert: bidprentjes
Georges Deleenheer, Haaltert: register met kantdessins
Maria Van Cauwenbergh, Denderhoutem: doodsbrieven
Gerard De Cock, Haaltert: documenten, bidprentjes, foto's
Jozef Meganck, Haaltert: diploma's Th. De Brouwer

Abdij van 't Park 900 jaar!

Een belangrijke tentoonstelling '900 jaar Norbertijnen' loopt tot 1 augustus in de abdij te Heverlee. De abdij gaat prat op het bezit van waardevol historisch erfgoed, vooral de bibliotheek is een pareltje en bezit unieke en waardevolle documenten. En dit feit is vooral te danken aan de inzet en energie van onze dorpsgenoot Petrus Ottoy, 'Oversten der Abdy van Park by Loven'. Petrus werd Norbertijn en moest vluchten tijdens de Franse overheersing (*den 1sten february 1797 syn de heeren van de abdy van Parck uyt hun clooster gejaeght met militaire maght*). Vele confraters vluchtten naar Duitsland, maar Petrus zocht een onderkomen in Haaltert, waar hij in december 1798 door de gendarmes gevangen genomen werd. Hij kon echter ontsnappen en leefde ondergedoken in Leuven. Hij werd aangesteld als abt in 1834 en zijn belangrijkste taak was de heropbouw van de abdij en de kunstschaten van de verdwijning te redden. Hij werd terecht 'de restaurateur van de abdij genoemd'. Het portret van deze belangrijke Haaltertse figuur, hangt in één van de galerijen van de abdij.

Zie ook: W. De Loose, Een verdienstelijk Haaltenaar in Medelingen HK Haaltert, nr. 3, jg. 2000

DECORATION SPECIALE AGRICOLE

PAR ARRÊTÉ ROYAL DU 15 JUILLET 1924, IL A ÉTÉ ACCORDÉ À M. *De Brouwer, Gh.*,
 DOMICILIÉ À *Krukelde*
 LA DÉCORATION SPÉCIALE DE 1re CLASSE, INSTITUÉE PAR LES ARRÊTÉS
 ROYAUX DES 2 AOUT 1889, 15 AVRIL 1903 ET 3 JUILLET 1908, POUR RÉCOMPENSER LES PROMOTEURS ET ADMINISTRA-
 TEURS DES ASSOCIATIONS D'INTÉRÊT AGRICOLE, LES CONFÉRENCIERS AGRICOLES, LES ORGANISATEURS DE CONCOURS
 ET D'EXPOSITIONS AGRICOLES AINSI QUE LES MEMBRES DES JURYS DE CES ENTREPRISES.

BIJZONDER LA

BIJ KONINKLIJK BESLUIT VAN 15 JULI 1924, WORDT
 WOONACHTIG TE *Krukelde*
 KONINKLIJKE BESLUITEN VAN 2 AUGUSTUS 1889, 15
 BEHEERDERS DER LANDBOUWVEREENIGINGEN, DE LAND-
 KAMPEN EN LANDBOUWTOONSTELLINGEN EN DE JURYS

LE MINISTRE DE L'AGRICULTURE, DE MINISTER VAN LANDBOUW,
 ET DES TRAVAUX PUBLICS. EN OPENBARE WERKEN.

Verkiezingen 1938.

Behulpzame zusters begeleiden oudjes uit het klooster (Juffrouw Victorine) bij het stemmen, wat bij niet-katholieken heel wat kritiek loswekte. Rechts kijkt ex-raadslid Theophiel De Brouwer goedkeurend toe.

Erediploma Theophiel De Brouwer

(gift Jozef Meganck)

Theofiel De Brouwer werd geboren op de Bruulte Haaltert op 5 juli 1889. Hij was het zevende van acht kinderen in het landbouwersgezin van Karel (°Haaltert) en Nathalie Huylebroeck (°Mespelare). Hij bleef ongehuwd en zette de landbouwersactiviteiten verder op de ouderlijke hoeve in de Doornstraat.

Zijn broer, Andreas Camildis (°Doornstraat, 20-04-1864) huwde in Haaltert op 16-09-1907 met Philomena Leonia Van den Steen. Zij runden een belangrijke kanthandel.

Hier kwamen 3 kinderen:

- Jozef (°1909)
- Maurice (°1910, gehuwd met Maria Coppens)
- Maria (°1911 gehuwd met Roger Roelants)

Jozef werd priester en verdiepte zich in de plaatselijke geschiedenis. Hij was een eminent heemkundige en medestichter van de Geschiedkundige vereniging 'Land van Aalst', ere-voorzitter van deze vereniging en ere-voorzitter van de Haaltertse Heemkundige Kring.

LANDBOUWEERETEKEN
VERLEEND AAN den heer De Brouwer, Gh.
HET BIJZONDER LANDBOUWEERETEKEN 1ste KLASSE, BIJ
APRIL 1903 EN 3- JULI 1908 INGESTELD OM DE BEVORDERAARS EN
BOUWVOORDRACHTHOUDERS, DE INRICHTERS VAN LANDBOUWPRIJS-
WEDEN DEZER ONDERNEMINGEN TE BELOONEN.

Herinneringen... Gouden jubileum te Haaltert

Jozef De Pauw ('Ribben') en Maria Baetens – 1956

Enkele decennia geleden was het nog een unieke gebeurtenis wanneer een koppel vijftig of zestig jaar gehuwd was. Dit ging niet onopgemerkt voorbij. Niet alleen in familieverband werd er gefeest, maar ook de buren deelden mee in niet-alledaags feit. Dit was ook het geval voor de gouden huwelijksverjaardag van Jozef De Pauw ('Ribben') gehuwd met Maria Baetens te Haaltert op 27 juni 1906. Ze hebben het geluk gehad om ook hun diamanten verjaardag mee te maken. Beiden overleden in 1972 in een tijdspanne van 3 maanden. Jozef was de zoon van Philemon en Maria Bibiana Baeten ('s Gravenkerselaar) en zijn echtgenote was de dochter van Gustaaf en Maria Stephania Van Impe (Boekent). Na hun huwelijk vestigde het paar zich in de Huytstraat waar zij café Zeeberg uitbaatten. Op de huwelijksverjaardag werd er lustig gevierd. De buren lieten hun fantasie de vrije loop. Fijn uitgedost poseerden zij voor de fotograaf aan 'café Zeeberg bij Omer en Maria' in de Huytstraat, Ede.

Vooraan (kinderen): 1- Willy De Cock, 2- Emiel Van Geyt, 3- Lutgarde, 4- Albert Van Geyt, 5- Marcel Van Keymolen, 6- Marie Therèse Bogaert, 7-..., 8- Jeanine Van der Stockt

Achteraan: 1- Germaine Van den Brempt, 2- Hilda Van Vaerenbergh, 3- Leontien..., 4- Jozef Van Den Brempt, 5- Roza Van Londerzele, 6- Marcel Bogaert, 7- Odette..., 8- Rufin Coppens (met bolhoed), 9- Georgine..., 10- Marcel De Tollenaere met buishoed), 11- Madeleine De Pauw, 12- Arthur Van Keymeulen, 13- Marie De Bolle (hoed schuin op het hoofd), 14- Adeline De Bolle, 15- Julia..., 16- Edmond Van Wesemael, 17- Albert Coppens

kinderen: 1- Jeanine Lauwaert, 2- ...Eylenbosch,
3- ...Eylenbosch

Zittend: 1- Maria De Spiegeleer, 2- Simonne De Pauw,
3- Delphine De Pauw, 4- Jubilarissen Jozef De Pauw en 5- Maria
Baetens, 6- Célestine De Pauw,
7- Euphrasie Baetens, 8- Malvina Baetens (De Pril??)

Staande: 1- Pierre Lauwaert, 2- Jozef De Spiegeleer, 3- Yvonne Van
Impe, 4- Edgard Vonck, 5- ..., 6- ..., 7- Maurice Van den Brempt, 8-
Alfons Van den Brempt (Brempt of Bremt??), 9- ..., 10- Frans
Eylenbosch, 11- Domien Vijverman, 12 -Arthur De Swaef.

Heer, geef hem de eeuwige rust!

†

Bid voor de ziel van
DE HEER
JOZEF DE PAUW
echtgenoot van Mevrouw
MARIA BAETENS

Geboren te Haaltert op 19 oktober 1884 en
godvruchtig overleden in het St. Elisabeth
Hospitaal te Aalst op 16 juli 1972
versterkt door de sacramenten van de zieken
en de Pauselijke Zegen.

Een goede man is heengegaan. Door zijn een-
voud en gediensstigheid, zijn zin voor rechtvaar-
digheid, leefde hij in vriendschap en vrede met
allen die hem kenden.

Wat zijn de raadsbesluiten van de Goddelijke
Voorzienigheid ondoordringbaar. Heden is de
mens, morgen is hij verdwenen. De dag van
morgen is onzeker en het ogenblik waarop de
dood komt is onbekend. Waak dan en wees im-
mer bereid, want gij weet niet op welk uur de
Heer zal komen.

Heer, gewaardig U uw dienaar die Gij uit deze
wereld teruggeroepen hebt, in Uw rijk van vrede
en barmhartigheid op te nemen en hem deelach-
tig te maken aan de glorie van Uw uitverkorenen.

Bemide kinderen en familie hebt dank voor
alles wat ge voor mij hebt gedaan en bidt voor
mijn ziele zaligheid tot we eens samen zullen le-
ven bij God.

Mijn Jezus barmhartigheid.

De families : DE PAUW,
BAETENS,
VAN IMPE en
LAUWAERT.

danken van harte voor de gebeden en blijken
van deelneming.

Begrav. De Rycke
Nieuwerkerken tel. 254.21 Haaltert tel. 229.76
Druk. Van Damme-Ottoy — Nieuwerkerken

Geloofd zij Jezus Christus. Amen.

†

BID VOOR DE ZIELERUST VAN
**MEVROUW
MARIA BAETENS**
weduwe van de Heer
JOZEF DE PAUW

geboren te Haaltert de 9 november 1887 en
godvruchtig overleden te Aalst
de 30 oktober 1972
geheiligd door de laatste HH. Sakramenten.

Omdat gij aan God welgevallig waart,
moest de beproeving u louteren.

Gedenk, o Heer, dat ik in uw tegenwoor-
digheid heb gewandeld, met een gelovig hart
en dat ik volbracht heb wat U aangenaam
was.

Haar leven kan worden samengevat in het
ene woord : dienen. Voorbeeldig vervulde zij
haar plichten en ze leefde uitsluitend om God
te dienen en haar plichten in haar gezin te
betrachten.

Bemide kinderen en kleinkinderen, nog is
de wonde niet geheeld door het overlijden van
vader en reeds nu, slechts na 3 maanden,
roept ook mij de Heer tot Zich. Ik dank allen

om de genegenheid, de liefde en de goede
zorgen mij verleend. Bidt veel voor uw goede
ouders en weest elkaar tot steun en troost
in het verdere leven.

Barmhartige Jezus, geef haar de eeuwige
rust.

Voor de steun van uw gebed : voor de troost
van uw medeleven, danken U :

De families :

BAETENS,
DE PAUW,
VAN IMPE en
LAUWAERT

Begrav. De Rycke
Nieuwerkerken t. 254.21 Haaltert tel. 229.76
Druk. Van Damme-Ottoy — Nieuwerkerken

De redactie

Met dank aan Simonne De Bolle (+),
foto's en Albert Van Geyt.

Het Trek Maria-pleintje in Atom

Het pleintje bovenaan de kerk van Denderhoutem krijgt eindelijk een naam: het 'Trek Maria'-plein, genoemd naar Maria Coppens, de vroegere uitbaatster van het snoepwinkeltje pal tegenover het pleintje.

Tom Sorgeloos, gemeenteraadslid en één van de twee bezielers van "Atom TV", de "Gazet van Atom" en de Facebookpagina "Atom Leeft" deed naar aanleiding van de actie 'Meer vrouw op straat' van Radio 1 en Canvas het voorstel om het pleintje bovenaan de kerk te noemen naar een vrouw: Trek Maria - eigenlijk Maria Coppens - had in de jaren vijftig, zestig en zeventig van de vorige eeuw een snoepwinkel rechtover het plein. De Atomse jeugd uit die periode bezocht, vooral op zondag na de mis, het winkeltje om met hun zondagse 'pree' snoep te kopen bij 'Trek Maria'.

Hoe ze aan die bijnaam kwam is niet heel duidelijk: volgens sommigen kon je zoals bij het populaire "Rad van Fortuin" een prijs winnen wanneer de pijl die je deed draaien boven een rond bord waarop prijzen uitgesteld lagen stil viel in het goede vak.

Anderen beweren dan weer dat het een kansspel was waarbij je tegen betaling één van de talrijke lades van een kastje mocht open trekken: had je geluk zat er een prijs in maar meestal zat er niets in.

Je kon er voor één frank vier fruitkaramellen kopen, of smoelentrekkers, babelutten, sjieken, stampers en rekkers. In haar vitrine werden steevast na elke kermis, driekoningen of communie de foto's ervan aangeboden. Een herinnering waar de 'oudere garde' van Denderhoutem met nostalgie aan terugdenkt. Het voorstel van Sorgeloos werd unaniem goedgekeurd op de gemeenteraad maar de inhuldiging van het Trek Maria-plein zal wellicht in betere tijden gebeuren.

Tekst en foto's: Luc Pots

“Dammen isj e lieke spèldj’n of zonken?”

Muzikanten en zangers uit Kerksken (vervolg)

In het vorig nummer werd het ontstaan van de ‘Keskense fanfares’ behandeld. De eerste fanfare zag het licht in 1895. De invloed van de familie Ghijssels was niet gering. Ook de twee ‘Franskes’, de accordeonvirtuozen zorgden voor de bekendheid van het ‘muzikale Keskens’. Hierna volgt het verhaal van de balorkesten en de solozangers.

Balorkesten

The Singing Fool Jazz

Bij de bevrijding in september 1944 was het vreugde alom, ook in ons dorp. Overal werd er gedanst, gevierd en gezon-

vlnr: Prosper en René Volckaert, Henri Lievens en Laurent Volckaert

gen en waren er bals. Op die bals speelde telkens een gelegenhedenorkest dat kort na de bevrijding gevormd werd: “The Singing Fool Jazz”. Het vierkoppige ensemble bestond uit Prosper, René en Laurent Volckaert en Henri Lievens.

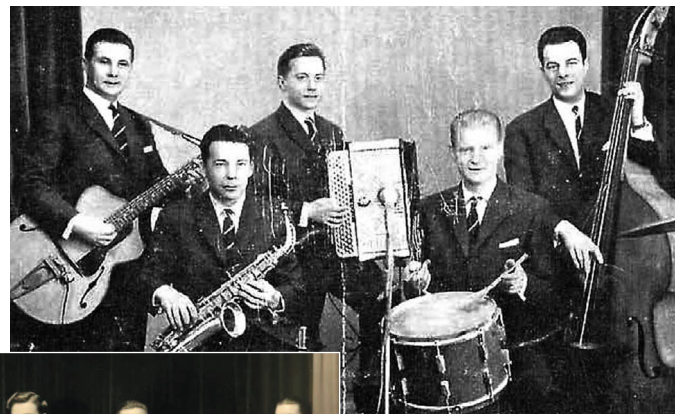
De musetta’s in een vijfman bezetting. Staande: Piet Matthijs, Frans Tas, Adhemar Matthijs Zittend: Marcel Allaer en Robert Volckaert

Prosper was de vader van Robert Volckaert, die we later nog zullen terugzien in ons overzicht.

De Musetta’s

Oorspronkelijk heette dit orkest “De Troubadours”. Alles begon in 1946, na een zangwedstrijd in zaal “Molle Marie”. Paul D’Hondt (miejester Paul) zette een aantal jonge mannen aan tot het vormen van een orkest. Onder leiding van Guido Karels, met medewerking van Frans Tas (accordeon) en de gebroeders Piet en Adhemar Matthijs werden de “Troubadours” opgericht. Die muziekgroep kende een waar succes in de omliggende gemeenten.

In 1952 werd door de gebroeders Matthijs “De Musetta’s” opgericht als dansorkest. In de beginperiode werd opgetreden met een bezetting van vijf. Later groeide de band uit tot een orkest van acht muzikanten. Ze traden vooral op als begeleidend orkest van toenmalige vedetten als Bob Benny, Jean Walter, Ray Franky, Rina Pia, en zelfs de jonge Will Tura. In 1957 werden ze ‘Kampioen van België’ voor kleine orkesten. Het orkest werd omschreven als een formatie van sensatie, ritme en show. Het optreden van het orkest, waarin twee zangers, kende vooral succes op openluchtfeesten, kermissen en bals. Mede door de wet op het dansverbod onder de 18 jaar, begin 1960, werd in februari 1963 het orkest ontbonden.

Hetzelfde orkest in grote bezetting © Made in Aalst

vlnr: Roger Raman, Frans Mertens, Pierre De Braeckeleer, Pierre Dhondt, Louis Van Kelecom, Adhemar Mathijs, Frans Tas en Piet Mathijs

Van het orkest Francis Martin naar het Willy Michiels Quintet

Die Francis Martin was niemand minder dan “Franske” Mertens. In 1959 besloot Frans om samen met twee vrienden een balorkestje op te richten.

Het orkest Francis Martin

Die twee waren Idain Van Impe als batterist (= drummer) en Herman Impens uit den Boekent als zanger-saxofonist.

Hun eerste optreden was op “Sinte-Pieter Kermis” bij “Lisken outj den Beirg”. Later zal ook nog Gaston Impens, de broer van Herman, het orkestje verwoegen als zanger-gitarist. Dit orkest “Francis Martin” zal gedurende een tiental jaren op geen enkele kermis in Kerksken en omgeving ontbreken.

Dit kwam zeker door het talent van de muzikanten (al dient gezegd dat de kwaliteiten van Franske Mertens afbotten naarmate de avond en de pinten die hij dronk vorderden) en door het feit dat zij speelden voor elk wat wils. Een optreden van het orkest verliep volgens een vast stramien: twee trage (met “nen halven daas” ertussen), afgewisseld door twee rappe en af en toe een walsje of “nen beezendans”. Ik herinner mij vooral de zeer warme stem van Herman Impens en het enthousiasme van Gaston bij het zingen van de rock & roll-nummers. Later trad ook Freddy De Leeuw toe als zanger-gitarist.

Het Willy Michiels Quintet

Wanneer Gaston in 1968 afhaakte bij het orkest Francis Martin, werd hij vervangen door Luc Van Keymolen. Het orkest heette toen nog steeds “Francis Martin”. Er waren optredens samen met o.a. de Strangers en Zwarte Lola.

In 1969 trok Willy Michiels met de leden van het orkest naar een gespecialiseerde zaak in Brussel waar semi-professionele

apparatuur werd aangekocht. Het “Willy Michiels Quintet” was geboren. De optredens van het “Willy Michiels Quintet” als covergroep werden meer en meer geapprecieerd. Optredens in Chimay, Antwerpen en Gent waren geen uitzondering. Op zeker ogenblik slaagden de mannen er zelfs in tijdens de jaarlijkse zomervakantie twaalf maal op te treden, o.a. bij Albert Raes, Fons Stella en in de Roxy.

Kort daarna kon Frans Mertens de druk van de vele optredens niet meer aan en Paul Van Keymolen werd als organist aangenomen.

In 1977 werd het “Willy Michiels Quintet” definitief ontbonden. Daar bij alle orkestleden de microbe niet volledig was uitgestorven, werd op verzoek van Paul D’Hondt nog geregeld opgetreden voor de gepensioneerden van Kerksken.

Het Willy Michiels Quintet met vlnr: Paul Van Keymolen, Luc Van Keymolen, Freddy De Leeuw, Idain Van Impe en Herman Impens

Daarvoor werd ook een beroep gedaan op de medewerking van Robert Volckaert en Jefken Boeykens.

Het laatste publieke optreden in 1995 was ter gelegenheid van een revival, georganiseerd door de stichters van het vroegere jeugdhuis "Woody". Het doek viel definitief na het optreden op het kampioenenbal van Kaatsclub Michiels in 1996.

The Green Stars

Nog in Kerksken maakten "The Green Stars" furore als orkest. The Green Stars was een familieorkest, gesticht in 1962 en bestaande uit de leden van de familie De Waele: Wilfried en zijn echtgenote Eliane, samen met Paul, Herman, André en Lena De Waele. Ook Gaston Smet uit Heldergem, maakte een tijd deel uit van het ensemble als

vlnr: Wilfried De Waele, André De Waele en Eliane Van Den Bremt

drummer. Later speelden ook Gino en Lieve, de kinderen van Wilfried en Liliane mee in het orkest.

Zij begeleidden ook "Kleine Daniella" (De Cock), de latere zangeres Patty Devick in haar eerste stappen in de muzikale wereld.

Wilfried en Eliane hadden ooit nog een winkel van muziek-instrumenten in de Plaatsstraat. Eliane vervulde een tijd het ambt van koster in de kerk van Heldergem. Lieve nam ook deel aan een aantal zangwedstrijden. Haar favoriete nummer was "Apple Jack"

The Moonlights

In 1971 ontstonden "The Moonlights". Ze werden ook wel het "Mini Michiels Kwartet" genoemd. De groep bestond uit: Peter D'Hondt (de huidige politierechter), zijn neef Paul Van Opdenbosch, Marc Roelandt en Paul De Troyer. Ze traden gedurende een bepaalde periode vrijwel elk weekend op om allerhande feesten en festiviteiten op te luisteren op tot Paul Van Opdenbosch in 1977 als Paul Anderson aan zijn solocarrière begon.

vlnr Marc Roelandt, Paul Van Opdenbosch, Peter D'hondt en Paul De Troyer

Solozangers van Kèsken

Bob Georges

In de jaren vijftig waren de "gewestelijke zenders" (de voorlopers van Radio 2) razend populair in Vlaanderen en ook in Kerksken.

Eén van de succesprogramma's was een talentenjacht op "Radio Kortrijk", een soort "The Voice" avant la lettre.

Ook een jongeman uit ons dorp, Georges Yserbijt van Terlicht, voelde de muziekmicrobe kriebelen en waagde zijn kans. Hij schopte het tot de finale met zijn imitatie van "In de schaduw van de mijn" van Bobbejaan Schoepen.

Gedurende een hele tijd was Georges een graag gezien gast op de talrijke crochets in Kerksken en omliggende gemeenten onder de naam "Bob Georges".

Roy werd geboren op 27 januari 1954 en is fiere telg uit het gezin van Georges Payne, één van onze bevrijders uit 1944.

die zijn hart in Kerksken verloor aan Esther Van den Driessche.

Roy Payne

Roy maakte zijn debuut in 1980 met “Que sera Guanita”, een vinyl plaat die een kassucces werd, dankzij de enorme steun van de toenmalige Vrije Radio's die op dat moment als paddenstoelen uit de grond schoten. Roy werd binnen de kortste keren een graag geziene artiest op de vele wekelijkse vedettenparades die over het ganse Vlaamse land vele zalen lieten vol lopen.

De platenhoes van zijn succesnummer

Roy bleef al die jaren als artiest aan de slag. Hij luisterde menig feest op met zijn warme stem en was ook een graag geziene gast bij de senioren.

Af en toe liet hij ook nationaal van zich horen. Zo werd hij finalist van de Soundmixshow bij VTM in 1991 en 1997, als ook halve finalist bij RTL4 1992 als Louis Neefs-imitator.

Dit jaar staat Roy Payne dus 40 jaar op de planken en hij denkt er nog niet aan om te stoppen.

Rudy Ellery

Werd als Rudy Van der Eecken geboren in Aalst op 28 augustus 1961. Hij was de zoon van Willy, “den bokser” en Gabrielle Van den Driessche. Hij is dus een neef van Roy Payne.

Rudy zong reeds van zijn negende onder de naam Rudy met imitaties van “Mama” van Heintje, maar had toen zelf ook een mooie hit met “Een torero in Barcelona”.

Later kwam er Ellery bij toen hij een meer volwassen repertoire zong. Hij was één van de vele ontdekkingen door Commandant Van Herck, die ook Marc Dex en Micha Marah lanceerde. Rudy bracht diverse singles op de markt waaronder het mooie “And I love you so”.

Maureen Kelly

Maureen Kelly werd geboren in 1958 als Maureen Coppens en was de dochter van Marcel en Esther Coppens (Sjètte zèn Esther).

Haar moeder en diens tweede echtgenoot Theo Odermatt hadden een pelsenwinkel in Aalst, “Kelly Furs”.

Maureen kreeg de muziekmicrobe te pakken via haar muziekleraar van de Sint-Jozefschool in Mere waar zij op internaat zat en ging daarna ook privélessen nemen bij Guido Karels in Haaltert.

Zij trad gedurende een tijdje op in de Klaroen (zaliger) in Aalst, waar ze covers bracht van bestaande nummers.

Toen ze het hoofdstuk “Klaroen” afsloot, besloot ze om te gaan toeren met het Willy Michiels Quintet. Het was tijdens één van die optredens in Denderwindeke dat ze haar toekomstige manager Rose Windels ontmoette. Hij bracht haar in contact met de Engelsman John Colstum, die haar uitspraak van het Engels bijstaaftte.

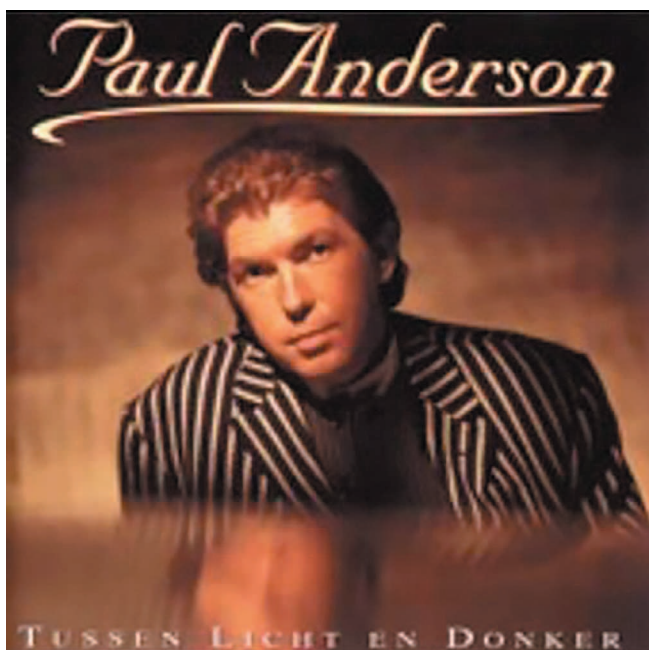
Geruggensteund door deze ervaren mensen uit de toenmalige muziekwereld maakte ze haar entree met een zeer goede single "Yes you do" (geschreven door John Colstum) op het Bestseller label van EMI. Ze won de persprijs op het Jongeren Festival in Oostende in 1976 en was dat jaar ook kandidaat voor de 'BRT 2 Zomerhit'. Ze werd toen gepresenteerd voor het prestigieuze Yamaha festival in Japan.

Na haar carrière begon Maureen een eigen zaak in Aalst en volgens onze info is ze thans werkzaam in een taverne in Aalst.

Paul Anderson

Paul Anderson werd geboren in Aalst op 4 juni 1957 als Paul Van Opdenbosch. Hij is de tweede zoon (na Eric) Van

Hilaire en Alma Impens, die samen een groot confectiebedrijf uit de grond stampten.

Zijn vader is op 40 jarige leeftijd overleden en zijn moeder op 89 jarige leeftijd in 2018. Al heel vroeg, vanaf zijn 14de, had Paul een orkest "The Moonlights" waarmee hij elk weekend optrad op allerhande feesten en festiviteiten. In 1977 verliet hij de groep om een solocarrière te beginnen.

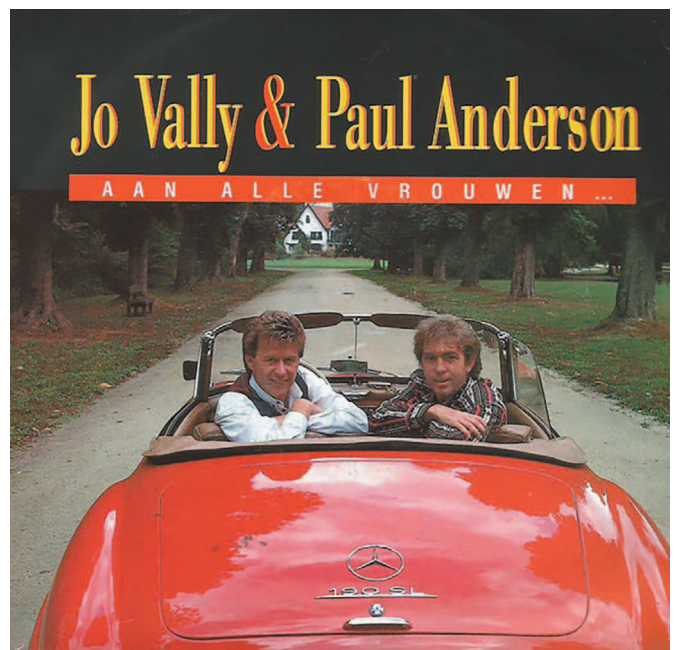
Reeds in 1972 werd hij, via de vader van zijn beste vriend Rudy De Smet, de zoon van zaaluitbater "Stella Foes", voorgesteld aan Will Tura.

Vanaf dan zijn Paul en Will contact blijven houden en heeft Will Paul onder zijn vleugels genomen.

Paul heeft in 1981 zijn eerste single "Elsie Taylor" uitgebracht die meteen in de Vlaamse top 10 terecht kwam. Daarna kwam "Allison" uit, met op de B zijde "Mijn piano". Beide nummers werden een bescheiden hit die zowel in de BRT top 30 als in de Vlaamse Top 10 terecht kwamen. Verder werden er nog singles opgenomen in Londen samen met Jean Marie, de broer van Will Tura. De productie was telkens in handen van Will Tura.

Via Will is Paul terecht gekomen bij HKM (Hans Kusters Music) waar hij de kans kreeg om in 1995 zijn eerste, en ook enige CD 'Tussen licht en donker' uit te brengen.

Paul heeft gewerkt met Will Tura / Rob De Nijs / Joe Dassin / Annie Cordy / Demis Roussos / Johnny Logan / Amalia Rodriguez / Helen Shapiro / The Platters / Nancy Boyd / Mike Egan / Mary Helena / en nog vele anderen.

Hij heeft ook nog deelgenomen aan Eurosong en was finalist van de Baccarabeker, in Middelkerke, met het team van Will Tura.

In 1990 behaalde hij een gouden plaat met het nummer "Aan Alle Vrouwen", een duet samen met Jo Vally. In 1996 heeft Paul afscheid genomen van de showbizz omdat het moeilijk te combineren viel met zijn internationale job die hij sinds 1994 beoefende.

Na 24 jaar keert Paul nu voorlopig terug om te gaan optreden voor kleine gelegenheden. Een comeback is niet aan de orde alhoewel hij een heel aantal nieuwe nummers heeft geschreven die in de nabije toekomst mogelijk op CD zouden kunnen uitgebracht worden.

Marcel Baetens

Bronnen:

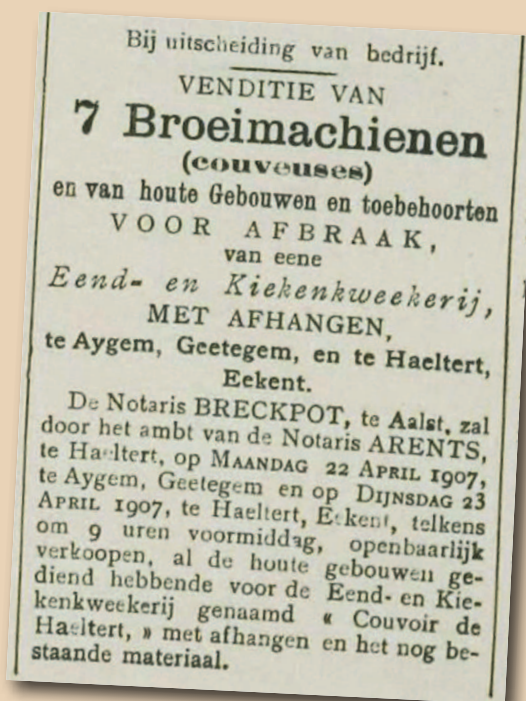
- *Persoonlijk archief*
- *De Kegel J. en De Loose W., "Kerksken, de wereld in een dorp", 1999, Heemkundige kring*
- *Diverse nummers van het tijdschrift van de Heemkundige kring*
- *KB Brussel, Krantenarchieven van Het Laatste Nieuws en Het Nieuwsblad*
- *Reacties op een oproep via Facebook*

Verantwoording foto's:

*Eigen archief en archief Heemkundige Kring
Scans van de platenhoezen*

Fotoarchief Margo de Waele, Fabienne Van Schelvergem, Kris Boeykens, Peter D'hondt, Eli Mertens en Paul van Opdenbosch

Soms verbergt een oud pamflet een raadsel!

Deze fotokopie ligt reeds enkele jaren in ons archief te wachtten op het ontfutselen van haar geheim. *Waar was deze kippenbroederij "Couvoir de Haeltert" gevestigd?*

Een eenvoudige zoekactie op het internet gaf één resultaat: een advertentie in de Denderbode van 1907, gevonden via het mooie werk van "Made in Denderland".

Wie weet meer? Wie zoekt mee?

Een Heldergemnaar vocht voor Napoleon

In 1808 werd de 19-jarige jongeling Joannes Franciscus Van Londersele opgeroepen om te dienen in het roemrijke leger van Napoleon.

Hij was de vierde telg uit het gezin van Judocus Van Londerzele (°Haaltert, 10-09-1757) en Anna Catharina Baeyens (° Denderhoutem, 08-12-1748). Het koppel vestigde zich na hun huwelijk in Kerksken, waar hun vijf kinderen geboren werden, onder wie Joannes Franciscus (°14-10-1789).

Joannes Franciscus was waarschijnlijk een pientere kerel en werd onderwijzer. In de burgerlijke stand van Kerksken staat hij ingeschreven als landmeter, herbergier en schoolmeester. Hij was de eerste onderwijzer in Kerksken en gaf vanaf 1819 ook les op vrijwillige basis aan 29 kinderen in Heldergem. Bij gebrek aan gemeentelijke lokalen diende hijzelf in te staan voor een klaslokaal (1).

Onze vroegere medewerker Paul Temmerman, schreef in zijn bijdrage 'Soldaten van Kerksken gestorven in dienst onder Napoleon' in ons tijdschrift, 1980, blz. 188 e.v.: 'De Franse Revolutie had ook op het gebied van de dienstplicht ingrijpende veranderingen ingevoerd. Die aanhechting gebeurde onder het Franse bewind 'de Conventie'. Met de wet van 1 augustus 1795 werd de zaak beslecht, nadat de Fransen een overwinning hadden behaald op de Oostenrijkers te Fleurus.

Gedurende de periode 1795-1797 werden de Franse instellingen in het toenmalige België ingevoerd. Daarbij werden ook de zo gehate dienstplichtwetten van kracht.

De dienstplichtigen, van 19 tot 25 jaar hadden een 5-jarige dienstplicht voor de boeg!

Het waarschijnlijke adembenemende verhaal van onze dorpsgenoot zullen wij nooit achterhalen, maar als wij de tekst op het bidprentje mogen geloven, nam hij deel aan gevechten in Oostenrijk, Portugal en in Spanje. In één van de veldslagen in de omgeving van Pamplona (Spanje) werd hij zwaar gewond. Hij ontving trouwens de medaille van Sint-Helena.

De 'Médaille de Sainte-Hélène' was een in een decreet van 12 augustus 1857 door Napoleon III ingestelde medaille die werd toegekend aan alle nog levende veteranen die tijdens de Franse revolutionaire en napoleontische oorlogen tussen 1792 en 1815 in Franse dienst hadden gevochten.

Na een dergelijk avontuur mag het een klein wonder genoemd worden dat de jongeman terug in zijn heimat belandde.

Op 9 mei 1820 trouwde hij te Heldergem (burgerlijk huwelijk) en op 13 mei kerkelijk met Maria Christina Janssens (°Bambrugge, ca 1799) en er kwam één dochter: Petronella (°Heldergem, 07-07-1821).

Het geluk stond deze maal niet aan zijn zijde, want zijn echtgenote overleed reeds in september 1821. Op 9 mei 1822 hertrouwde hij met Berlindis Van den Steen (°Erembodegem 11-10-1796). Er kwamen 9 kinderen.

In 1849 sloeg het noodlot weer toe bij het overlijden van zijn tweede vrouw. Enkele jaren nadien, in 1852 huwde hij een derde maal. Hij was toen 63 jaar. Zijn vrouw Coleta Fonteyn uit Aaigem was 40 jaar. Hij stierf te Heldergem op 21 mei 1861 in de leeftijd van 72 jaar.

Wij kunnen ons niet van de indruk ontdoen, dat deze dorpsgenoot een avontuurlijk en fantastisch leven uit de duizend moet beleefd hebben. Jammer dat hij geen dagboek achtergelaten heeft.

De redactie

- De Troyer R. en Temmerman P. in *Mededelingen HK*, 1980 en 2004, nr. 3
- Scheerlinck J., *Gezinsreconstructies Kerkken (HK, 1997) en Heldergem (HK, 1996)*,
- *Afbeeldingen: Wikipedia*

U MOET
EEN STYLO

GRAFEX

VOLDOENING GEVENDE VULPEN
DE BELGISCHE NIJVERHEID WAARDIG
GROOTE PRIJS ANTWERPEN 1930

TE BEKOMEN BIJ A. REDANT HAELTERT

De vulpen GRAFEX uitsluitend Belgisch stelsel, uitgevoerd door buitengewone en onuitgegeven werktuigen, met de beste stoffen en uitnemende zorgen, heeft geen wisselen tolkosten noch andere tusschenkomsten en luidruchtige publiciteit. Door haar te kiezen geniet U den juisten prijs der beste hoedanigheid en behoudt U alzoo aan het Land kapitaal en arbeid.

Sigaren van het huis «Swane & Zonen» Neerpelt
Vraagt prijslijst en stalen

A. Redant, drukker, Haeltert.

Kerksken-Haaltert omarmt zijn bevrijders

Verhalen uit de herinnering van dorpsgenoten

1944-45

Het ganze artikel vind je op onze website: Tijdschrift 2006, nr 1 pag 12.

“1945

Onder massale belangstelling en in euforie – de oorlog was pas in Europa beëindigd – werden deze Engelse (Schotse) soldaten met open armen ontvangen. Ze droegen een Schotse muts en iedereen was ervan overtuigd dat “The Royal Scots Fusiliers” van vorig jaar terug waren. Enkele meisjesharten begonnen sneller te kloppen en ze gingen op zoek naar hun “boyfriend”. Verschillende gezinnen boden zich aan en ontfermden zich gastvrij over deze soldaten. Ze werden dan ook in de watten gelegd. In een gemoede-lijke sfeer verbleven ze bij de families en werden aan-vaard als één van hen!

In ruil brachten ze wel eens iets mee uit de legerkeuken. De was en strijk werd beloond met chocolade en chewing gum. De moeders waren bezorgd om het welzijn van hun dochters. Voor een nylonkous, corned beef of sigaretten werd er al eens gekust. Bevrijders zijn verleiders.

De soldaten voelden zich hier thuis. Ze hielden korte oefeningen en herstelden hun oorlogsmaterieel. Maar de harde discipline was er uit. De oorlog was voorbij. In Haaltert werden ze door Burgemeester de Sadeleer ingezet voor herstellingen aan het gemeentehuis. Om de soldaten te verstrooien organiseerde Luitenant T. Watson voetbalmatches tussen de verschillende pelotons.

Bij het afscheid plande hij samen met Van Den Bruelle een grote match tegen Racing Haaltert. Tijdens de winterperiode werd in de Donkerstraat de weide van boer Van De Maele als voetbalveld gebruikt. Doch deze maakte nu bezwaar, daar zijn koeien op de weide graasden. Geen nood voor Luitenant Watson. Vergezeld van een tolk trok hij naar Van De Maele. Na een korte discussie, rondde hij het gesprek als volgt af: “Indien je niet akkoord bent wordt je weide opgeëist als parkeerplaats voor de militaire voertuigen”. Deze zachte druk hielp en de volgende zondag 22 juni 1945 werd er een heuse wedstrijd tussen de Schotten en Racing Haaltert georganiseerd.

De Schotten verzamelden op het dorpsplein, allen in kiltrok. Met doedelzakspelers op kop trokken de Schotten naar het voetbalveld. De plaatselijk ploeg vertrok van het voetballokaal “Bij Celle zief” op de Hoogstraat. De match was een echte attractie en genoot ruime belangstelling. Wie gewonnen heeft?? De match werd besloten met een taptoe, schotse dansen en een groot volksfeest.

Volgens onze informanten, waren de jonge mannen van bij ons wel blij, dat de “Schotten” de volgende week vertrokken.”

Joris De Kegel

DE WAARANDE

Denderhoutem - Haaltert - Heldergerm - Kerksken - Terjoden - Denderhoutem - Haaltert

Lees meer hierover op pag. 27

Een buitengewone gelegenheid wordt U aangeboden
Zaterdag 11 November om 14.30 u.

Voetbalclub: «RACING HAALTERT»

WAARDE SPORTMANNEN,
Een buitengewone gelegenheid wordt U aangeboden:
Zaterdag 11 November om 14.30 u.
spelen onze jongens van

HAALTERT
tegen een
ENGELSCH - SOLDATENELFTAL

RACING zal op zijn sterkst optreden en aangevoerd worden door back Robert De Graeve.

Ieder van U heeft al hooren spreken van Engelsch voetbalspel, dus raden wij U aan, deze practkans niet te laten voorbij gaan.

Wij verwachten een talrijke opkomst om onze spelers in hun zware strijd aan te moedigen.

Dus: Allen Zaterdag 11 November om 14.30 u. naar 't plein van Racing Haaltert - Nieuwstraat.

Zondag 12 November om 14 u.
Racing Haaltert-Sportkring Erembodegem
Plein Nieuwstraat. **Allen op post.**

Het Bestuur.
Drukk. Lauwereys, Kerksken.

